

Постављање граничне ограде између Мађарске и Србије може да доведе до изумирања војвођанског слепог кучета, али и да спречи слободно кретање и више врста крупних дивљих сисара, поготово јелена, срна, зечева, лисица и дивљих свиња, упозоравају стручњаци из Покрајинског завода за заштиту природе.

Они упозоравају да би крупним животињама ограда ограничила кретање, а изолованост би смањила комуникацију животиња и повећала парење у сродству. То би довело до генетске загађености, што је пут који води ка изумирању врста.

- Природна станишта подразумевају пуно могућности слободне комуникације међу животињама, односно њихову несметану потрагу за храном, водом, склоништима и партнерима за репродукцију. Што су животиње веће, то им је потребно више простора за живот. Уколико се у њиховим стаништима поставе баријере, као што је наведена ограда, изолованост међу групама је већа, а самим тим се смањује генетска разноврсност популације, односно постоји могућност да се животиње паре са својим рођацима, што доводи до генетских поремећаја, а у појединим случајевима и до изумирања – упозорава Марко Туцаков из Покрајинског завода за заштиту природе.

Истовремено у Покрајинском заводу за заштиту природе упозоравају да ретко војвођанско слепо куче може прво да изумре ако се изгради гранична ограда.

По речима Туцакова, одредбе Конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту примењују се када радови или активности у природи на територији једне државе могу да имају негативне ефекте на животну средину на територији друге. Мађарска је пописала Конвенцију 1997, а Србија 2007.

- Сматрамо да је у овом случају неопходна независна и објективна процена утицаја

наведених радова на животну средину, те да њихово извођење може да буде реализовано само у зависности од резултата процене, у складу са наведеном Конвенцијом – каже Туцаков.

С. Аничић

(Блиц)